

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

16 maja

№ 34.

Rok 1922.

Treść: 277.	Ustawa Elektryczna z dnia 21 marca 1922 r.	484
278.	Ustawa z dnia 28 kwietnia 1922 r. o umorzeniu obligacji 5 ^o / _o długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, wpłacanych na poczet nadzwyczajnej daniny państwowej	486
279.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy o tymczasowym ustroju władz szkolnych na województwa: nowogródzkie, wołyńskie i poleskie oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego	486
280.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia mocy obowiązującej rozporządzenia rządu Rzeszy niemieckiej z dnia 15 stycznia 1919 r. o prawie zabudowy na obszar b. dzielnicy pruskiej położony w obrębie b. linii demarkacyjnej.	486
281.	Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministra Robót Publicznych z dnia 8 lutego 1922 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów egzaminacyjnych na mierniczych przysięgłych (geometrów kl. II w b. Królestwie Polskiem)	487
282.	Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 3 maja 1922 r. o utworzeniu okręgu szkolnego warszawskiego.	488
283.	Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 3 kwietnia 1922 r. o utworzeniu okręgu szkolnego wileńskiego	488
284.	Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 3 maja 1922 r. o utworzeniu okręgu szkolnego wołyńskiego	489
285.	Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 3 maja 1922 r. o utworzeniu okręgu szkolnego białostockiego	489
286.	Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 3 maja 1922 r. o utworzeniu okręgu szkolnego poleskiego	489
287.	Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 marca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu w przedmiocie wykonania ustawy o ograniczeniach w sprzedaży napojów alkoholowych na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.	489
288.	Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 marca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych rozporządzeń sanitarnych oraz dotyczących aptek na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie i powiaty: grodzieński, wołkowyski i białowieski województwa białostockiego	490

289. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 marca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego mocy obowiązującej przepisów o badaniu żywności i przedmiotów użytku publicznego 491
290. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia wykonawczego z dnia 28 października 1921 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych 491
291. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1922 r. o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze b. dzielnicy pruskiej 494
292. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 28 kwietnia 1922 r. w przedmiocie wykonania art. 17 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 6 lipca 1920 r. o ujednostajnieniu na obszarze b. zaboru rosyjskiego ustaw i rozporządzeń o państwowym podatku przemysłowym na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej 495
293. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 20 kwietnia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dalszem podwyższeniu niektórych opłat probierczych 496
294. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1922 r. celem wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego 497

277.

U s t a w a

Elektryczna

z dnia 21 marca 1922 r.

Art. 1. Na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie lub rozdzielanie energii elektrycznej w celu zawodowego zbytu albo choćby bez zbytu, lecz w celu zasilania publicznych środków komunikacji, korzystających z prądu silnego, wymagane jest uprawnienie rządowe.

Art. 2. Uprawnień udziela się tylko na czas ograniczony. Uprawnienie może być przedłużone na określony przeciąg czasu. Przeniesienie uprawnienia na inną osobę może nastąpić tylko za zezwoleniem rządowym.

Art. 3. Uprawnienie może być unieważnione, jeżeli rozpoczęcie robót lub uruchomienie urządzeń nie nastąpiło z winy uprawnionego w oznaczonym terminie.

Art. 4. Uprawnienie winno zawierać określenie obszaru zasilanego, termin trwania uprawnienia, termin uruchomienia, warunki dostawy prądu, warunki wykupu (art. 7), oraz wymienienie szczególnych praw i obowiązków, związanych z uprawnieniem.

Art. 5. Nadawanie, przedłużanie i unieważnianie uprawnień oraz udzielanie pozwoleń na przeniesienie uprawnień należy do Ministra Robót Publicznych. Minister nadaje uprawnienia na podstawie dochodzeń, przeprowadzanych przez wojewodów w postępowaniu, które określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 6. Zakładem elektrycznym w rozumieniu niniejszej ustawy jest urządzenie, służące do wytwarzania, przetwarzania, przesyłania lub rozdzielania energii elektrycznej.

Art. 7. Każdy zakład elektryczny, działający na mocy uprawnienia (art. 1), może być przez Państwo w interesie dobra publicznego na warunkach, przewidzianych w umowie z utrzymującym uprawnienie, wykupiony. Prawo wykupu może być na wniosek Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych przeniesione uchwałą Rady Ministrów na ciała samorządowe lub ich związki, co nie uwalnia tychże od obowiązku uzyskania uprawnienia w myśl przepisów art. 1 — 5.

Art. 8. Zakładom elektrycznym, działającym na mocy uprawnienia (art. 1), oraz zakładom elektrycznym państwowym przysługuje prawo korzystania zgodnie z planami, zatwierdzonymi przez Ministra Robót Publicznych, z dróg publicznych tak kołowych, jako też wodnych i żelaznych, z ulic i placów publicznych oraz za odszkodowaniem z posiadłości państwowych, gminnych i prywatnych w celu prowadzenia przewodów nad lub pod ziemią, ustawiania

stacji transformatorów i innych tego rodzaju urządzeń, umocowywania przewodów i wsporników na ścianach i dachach budynków, oraz obcinania gałęzi drzew, rosnących w pobliżu przewodów. W razie braku porozumienia co do wynagrodzenia, wysokość tegoż ustala sąd. Brak porozumienia nie wstrzymuje jednak korzystania z praw powyżej przewidzianych.

Wszelkim innym zakładom elektrycznym prawo korzystania z dróg, ulic i placów publicznych może być udzielane na określony przeciąg czasu bądź przez wojewodę, bądź—gdy idzie o drogi, ulice lub place, będące pod zarządem innych organów—przez te organy za zgodą wojewody.

Przy zatwierdzaniu planów należy zasięgać opinii samorządów, w szczególności pod względem estetycznym.

Art. 9. Za szkody i nieszczęśliwe wypadki, spowodowane urządzeniami elektrycznymi, odpowiada przedsiębiorca, eksploatujący zakład elektryczny, jeśli nie udowodni, że szkoda lub wypadek nastąpiły z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, albo zostały wywołane siłą wyższą.

Art. 10. Nieruchomości, stale lub czasowo potrzebne do budowy i utrzymania zakładów elektrycznych użyteczności publicznej, mogą być nabyte drogą wywłaszczenia lub czasowo zajęte. Orzeczenie o wywłaszczeniu, względnie czasowym zajęciu, zawierające także określenie na podstawie oszacowania przez niezainteresowanych rzeczoznawców wysokości wynagrodzenia za przedmiot wywłaszczony lub zajęty, wydaje na zasadzie aktu uprawnienia (art. 4) wojewoda.

Strona interesowana niezadowolona z wynagrodzenia, oznaczonego przez władzę administracyjną, może w terminie 30-dniowym od dnia doręczenia orzeczenia zwrócić się do właściwego sądu o oznaczenie wysokości wynagrodzenia w drodze postępowania sądowego. Orzeczenie wywłaszczające nadaje jednak uprawnionemu prawo objęcia w posiadanie przedmiotu wywłaszczonego, jeżeli złoży do depozytu sądowego wynagrodzenie, oznaczone w orzeczeniu władzy administracyjnej.

Art. 11. Zakłady elektryczne, istniejące w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej, mogą wytwarzać, przetwarzać, przesyłać lub rozdzielać energię elektryczną bez uprawnień, w art. 1 przewidzianych. Wszelako i dla tych zakładów należy uzyskiwać rzeczony uprawnienia na całokształt urządzeń, jeżeli zakłady te mają zmienić charakter swojej działalności, albo rozszerzyć obszar zasilania, zakreślony umowami, na zasadzie których zakłady te działają w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej albo — gdy chodzi o zakłady komunalne — mają wyjść poza obszar danej jednostki samorządowej.

Dla istniejących zakładów elektrycznych, posiadających uprawnienia (koncesje) rządowe albo umowy koncesyjne z ciałami samorządowymi lub ich związkami, należy uzyskiwać uprawnienia, w art. 1 przewidziane, na całokształt urządzeń również i wtedy, gdy po wygaśnięciu tych uprawnień, względnie umów, zakłady te mają działać nadal na obszarach, objętych temi uprawnieniami, względnie umowami, wyjąwszy przytem wypadki przejścia zakładu, w myśl

takiego uprawnienia lub umowy, na własność koncesjodawcy.

Minister Robót Publicznych mocen jest w poszczególnych wypadkach dla względów dobra publicznego, w razie zamierzonego rozszerzenia obszaru zasilania przez zakład elektryczny, istniejący w chwili wejścia w życie ustawy niniejszej, nadawać uprawnienia, w art. 1 przewidziane, tylko na to rozszerzenie.

Art. 12. Bezterminowe uprawnienia (koncesje) rządowe i bezterminowe umowy koncesyjne z ciałami samorządowymi lub ich związkami, wydane, względnie zawarte przed wejściem w życie ustawy niniejszej, wygasną z mocy samego prawa w dniu 1 stycznia 1972 r. Nie dotyczy to zakładów elektrycznych komunalnych.

Art. 13. Uprawnienia (koncesje) rządowe i umowy koncesyjne z ciałami samorządowymi lub ich związkami, wydane, względnie zawarte przed wejściem w życie ustawy niniejszej, wygasną w dniu 1 stycznia 1923 r., jeśli do tego dnia nie nastąpi uruchomienie urządzeń, przewidzianych w tych uprawnieniach, względnie umowach.

Art. 14. Każdy zakład elektryczny może być zobowiązany uchwałą Rady Ministrów do oddawania na żądanie Ministra Robót Publicznych zbywającej energii elektrycznej na rzecz elektrowni użyteczności publicznej za odpowiednim wynagrodzeniem. W razie niedojścia do porozumienia wysokość wynagrodzenia oznaczy sąd. Brak porozumienia co do wysokości wynagrodzenia nie wstrzymuje obowiązku dostarczania energii elektrycznej.

Art. 15. Zarządzenia w przedmiocie tworzenia nowych i znoszenia istniejących zakładów elektrycznych państwowych, mających cele, wskazane w art. 1, tudzież w przedmiocie rozszerzania obszaru, zasilanego przez takie zakłady, lub zmiany ich charakteru, jak również zarządzenia w przedmiocie przejmowania przez Państwo zakładów elektrycznych, należących do innych osób, winny być wydawane w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych.

Powstawanie takich zakładów winno być poprzedzone dochodzeniem w myśl art. 5.

Art. 16. Na budowę i uruchomienie zakładów elektrycznych należy uzyskać pozwolenie policyjno-techniczne. Wszelkie urządzenia elektryczne winny być wykonywane i utrzymywane zgodnie z przepisami technicznymi i normami, zatwierdzonymi przez Ministra Robót Publicznych.

Art. 17. Każdy zakład elektryczny obowiązany jest na żądanie Ministra Robót Publicznych dostarczać wszelkich danych technicznych, dotyczących jego ustroju i eksploatacji.

Art. 18. Minister Robót Publicznych mocen jest ustanowić opłaty za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie niniejszej ustawy.

Art. 19. Przesyłanie energii elektrycznej przez granice Państwa wymaga pozwolenia Rady Ministrów.

Art. 20. Energję elektryczną w rozumieniu prawa uważa się za rzecz ruchomą.

Art. 21. Minister Robót Publicznych może po-
woływać do opinjowania w sprawach elektrycznych
doradcze organy fachowe.

Art. 22. Wykonanie ustawy niniejszej należy
do Ministra Robót Publicznych w porozumieniu
z interesowanymi ministrami.

Art. 23. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obo-
władzającą po upływie dni 30 od jej ogłoszenia na
całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem woje-
wództwa śląskiego.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Robót Publicznych:

G. Narutowicz

278.

U s t a w a

z dnia 28 kwietnia 1922 r.

**o umorzeniu obligacji 5% długoterminowej we-
wnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 wpła-
canych na poczet nadzwyczajnej daniny pań-
stwowej.**

Art. 1. Obligacje 5% długoterminowej we-
wnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920, wpłacane
w myśl art. 51 ustawy z dnia 16 grudnia 1921 r.,
o poborze nadzwyczajnej daniny państwowej (Dz. U.
R. P. z r. 1922 № 1 poz. 1) na poczet tejże da-
niny, ulegają natychmiastowemu umorzeniu poza
planem umorzenia, załączonym do art. 1 ustawy
z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszcze-
nia 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki pań-
stwowej z r. 1920 (Dz. U. R. P. № 25 poz. 152).

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej powierza
się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie
z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:

Michalski

279.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 kwietnia 1922 r.

**w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązują-
cej ustawy o tymczasowym ustroju władz szkol-
nych na województwa: nowogródzkie, wołyń-
skie i poleskie oraz na powiaty: białowiecki,
grodzieński i wołkowyski województwa biało-
stockiego.**

Na podstawie art. 6 ustawy z dn. 4 lutego
1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego
na ziemiach przyłączonych do obszaru Rzeczypospo-
litej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju
i rozejmie podpisanej w Rydze dnia 12 października
1920 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 93) zarządza się co
następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 4 czerw-
ca 1920 r. o tymczasowym ustroju władz szkolnych
(Dz. U. R. P. № 50 poz. 304) rozciąga się na woje-
wództwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz
na powiaty: białowiecki, grodzieński, i wołkowyski
województwa białostockiego.

§ 2. Z dniem wejścia w życie niniejszego roz-
porządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie
Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1921 r. w przedmio-
cie utworzenia władz szkolnych na obszarze ziem,
objętych umową o preliminaryjnym pokoju i rozej-
mie podpisaną w Rydze dnia 12 października 1920 r.
(Dz. U. R. P. № 15 poz. 51).

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia
powierza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświe-
cenia Publicznego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie
z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów

i Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego:

Antoni Ponikowski

280.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 kwietnia 1922 r.

**w przedmiocie rozszerzenia mocy obowiązują-
cej rozporządzenia rządu Rzeszy niemieckiej
z dnia 15 stycznia 1919 r. o prawie zabudowy
na obszar b. dzielnicy pruskiej położony w obrę-
bie b. linii demarkacyjnej.**

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 23 czerwca
1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmó-